

**ДЕЯКІ ПИТАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА
ПРАВОПОРУШЕННЯ ПОВ'ЯЗАНІ З КОРУПЦІЄЮ**

Пенкова Д.В., курсант 108 навчального взводу Одеського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник: Коропатов О.М., професор кафедри адміністративного права та адміністративного процесу Одеського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

На сучасному етапі розвитку держави однією з проблем є протидія корупції. Прийняття 14.10.2014 року Законів України: «Про запобігання

корупції»[1], «Про прокуратуру» [2], «Про Національне антикорупційне бюро України» [3] стало черговим кроком органів державної влади нашої країни у напрямку розв'язання цієї проблеми.

Так Закон України «Про запобігання корупції» визначив статус Національного агентства з питань запобігання корупції. Крім того цей Закон передбачив обмеження, які стосуються використання службового становища; сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності; одержання дарунків (пожертв); роботи близьких осіб; осіб, які звільнилися з посад або припинили діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави, місцевого самоврядування; вимог урегулювання конфлікту інтересів; заборони на одержання послуг і майна органами державної влади та органами місцевого самоврядування та ін. Крім перерахованого, Законом передбачено віднесення до кола суб'єктів, які несуть відповідальність за корупційні правопорушення, юридичних осіб.

Законом України «Про прокуратуру» віднесено органи прокуратури до загальних суб'єктів протидії корупції. А Закон України «Про Національне антикорупційне бюро України» визначено правовий статус, чисельність та повноваження спеціального суб'єкта протидії корупції на який покладено завдання проведення провадження в справах щодо корупційних діянь.

Порушення встановлених законами обмежень та вимог в галузі запобігання корупції тягне настання відповідальності, зокрема адміністративної. Так, Кодекс України про адміністративні правопорушення (далі- КУпАП) [4] було доповнено главою 13-А «Адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією», яка містить ряд статей, що передбачають накладення адміністративних стягнень за вчинення корупційних правопорушень.

Відповідно до КУпАП вчинення адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією може передбачати настання наступних видів стягнень: штрафу, а також конфіскацію отриманого доходу незаконним шляхом, позбавлення права обіймати певні посади, або займатися певною діяльністю. Адміністративне стягнення за вчинення корупційного правопорушення може бути накладено протягом трьох місяців з дня виявлення, але не пізніше одного року з дня його вчинення.

Слід зазначити, що при провадженні у справах про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією участь прокурора у розгляді справи судом є обов'язковою. При розгляді даної категорії справ обов'язковою також є присутність особи, яка притягається до адміністративної відповідальності. У разі ухилення від явки на виклик органу Національного антикорупційного бюро України або судді районного, районного у місті, міського чи міськрайонного суду цю особу може бути піддано приводу. У разі якщо особа, щодо якої складено протокол про адміністративне правопорушення, пов'язане з корупцією, умисно ухиляється від явки до суду або з поважних причин не може туди з'явитися (хвороба, перебування у відраженні чи на лікуванні, у відпустці тощо) строк розгляду адміністративних справ за правопорушення, пов'язані з корупцією (15 діб з дня одержання протоколу про адміністративне правопорушення та інших матеріалів справи) зупиняється судом.

Постанова суду про накладення стягнення за адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією у триденний строк з дня набрання нею законної сили направляється відповідному органу державної влади, органу місцевого самоврядування, керівникові підприємства, установи чи організації, державному чи виборному органу, власнику юридичної особи або уповноваженому ним органу для вирішення питання про притягнення особи до дисциплінарної відповідальності, усунення її згідно із законодавством від виконання функцій держави, якщо інше не передбачено законом, а також усунення причин та умов, що сприяли вчиненню цього правопорушення.

Слід зазначити, що не дивлячись на те, що за останні роки в Україні у сфері протидії корупції зроблено досить багато – прийнято спеціальний антикорупційний закон та ряд інших законодавчих актів антикорупційного спрямування, схвалено Концепцію боротьби з корупцією та спеціальну антикорупційну програму, запроваджено систематичне проведення організаційних заходів з питань протидії корупції тощо – здійснювані заходи ще не привели до відчутних позитивних результатів у справі запобігання корупції. Крім адміністративної та дисциплінарної відповідальності за корупційні діяння відповідні особи можуть притягатися і до кримінальної або цивільно-правової відповідальності.

Література

1. Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014 року/ ВідомостіВерховноїРади України, 2014, № 49, ст.2056URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>
2. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 року / ВідомостіВерховної Ради України, 2015, № 2-3, ст.12.URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>
3. Про Національне антикорупційне бюро України: Закон України від 14.10.2014 року / ВідомостіВерховної Ради України, 2014, № 47, ст.2051. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-18>
4. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 року/ Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР) 1984, додаток до № 51, ст.1122URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/80731-10/print1323720971645899>.